

forinden han havde set hende, allerede ved Lyden af hendes Sangtrille, der klang i hans Øren som Guld, der tælles, havde han fattet sin Beslutning og sagt til sig selv: »Her ligger Skatten! Her skal Slaget vindes!« — Og idet han nu saa' hende tone frem derinde fra den solbelyste Stue, ung og rødmosset, i sin lille stramtsluttende Fløjlsvams og med sin brogede Sommerfugle-Hat, der kastede noget fantastisk over hendes østerlandske lille Person, traadte hun ham imøde som en Virkeliggørelse af hans Livs dristigste Drømme: en dejlig, kaad og buttet Bajadere, omskabt til selve Lykkens solomstraalede Gudinde med alle Magtens, Ærens og Rigdommens palmesvingende Genier i sit Følge.

Frøken Nanny satte sig et Øjeblik paa en Ottendedel af en Taburet; og nu begyndte en af de sædvanlige Visit-Samtaler, hvorunder hinanden fremmede Mennesker i Skjul af almindelige Talemaader faar Lejlighed til at anstille en nøje Prøvelse af hinandens Ydre, Væsen, Manerer o. s. v. Per var nu ingen Mester i at konversere. Dertil var han altid for udelukkende optaget af Tanken paa sig selv, og desuden delte han sjældnen de almindelige Interesser, vidste saa liden Besked om, hvad der foregik i Byen, i Teatrene, i Politikens eller Literaturens Verden. Han følte ikke en Gang nogen Forpligtelse til at være underholdende, end ikke i Selskab med Damer. Naar han